

بیانیه مشترک

گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

یازده اردیبهشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر، تجسم همبستگی و اتحاد بین المللی طبقه کارگر علیه بهره کشی و بی عدالتی نظام سرمایه داری است. نظامی که در گریز از بحرانی که خود زاینده آن است، تجاوز گستاخانه به سطح معیشت کارگران و بازپس گیری دستاوردهای دهه ها مبارزه کارگران و زحمتکشان را به شکلی خشونت بار پیش می برد و اکنون همه جا نیز با مقاومت کارگران و زحمتکشان روبرو شده است. جنبش خشم و تسخیر ۹۹ درصدی های جوانان تا تجمعات بزرگ توده ای و کارگری در پایتخت های اروپایی نمونه هایی از این مقاومت است.

برای طبقه کارگر ایران نیز روز جهانی کارگر روز فریاد خشم و اعتراض علیه رژیم سرمایه داری مذهبی و محرومیت های فاجعه باری است که زندگی آنان را با فقر مضاعف و چشم انداز تباهی های بیشتر انباشته است: برچیدن یارانه ها و ربودن آخرین لقمه های نان از سفره های کارگران و زحمتکشان، تحمیل رژیم گرسنگی به خانوارهای کارگری از طریق نپرداختن دستمزدها برای ماههای طولانی، خودداری از تعیین حداقل دستمزد مناسب با نرخ تورم، و هزینه متوسط یک خانوار، اخراج های وسیع از کار و سرکوب وحشیانه اعتراضات برحق کارگران، دستگیری و زندانی کردن فعالان کارگری به بهانه های گوناگون، نابودی حداقل امنیت شغلی از طریق گسترش شرکت های غارتگر پیمانی و قراردادهای موقت سفید امضا و رشد فزاینده حوادث کار و تبدیل مراکز کار به قتلگاه کارگران، با ورشکستگی رو به گسترش واحدهای تولیدی و خدماتی در اثر تشدید تحریم های مرگبار اقتصادی، سقوط ارزش پول کشور (ریال) و تورم ناشی از آن و خطر جنگ و تجاوز امپریالیستی به ایران درهم آمیخته و شرایط زندگی میلیونها کارگر و زحمتکش را به جهنمی تحمل ناپذیر تبدیل کرده است. اعتراضات کارگری یک سال اخیر اما نشان داده است که طبقه کارگر ایران در برابر این همه ظلم و بی عدالتی سکوت نکرده و تسلیم نشده است. ما در راستای گسترش همبستگی و اتحاد کارگری علیه رژیم سرمایه داری مذهبی حاکم، علیه تحریم و جنگ طلبی، برای گسترش مبارزات کارگری، بر اجرای مطالبات اساسی زیر تاکید داریم:

یک: پیکار همبسته کارگری علیه تجاوزات روزمره دولت و سرمایه داران اصلی ترین اهرم طبقه کارگر در مبارزه برای مطالبات پایه ای آن و شکل دادن به آرایش سراسری کار در برابر سرمایه است. ایجاد تشکل های مستقل کارگری، برپایی تجمع، تحصن و اعتصاب حق بدیهی و خدشه ناپذیر کارگران است و باید بی قید و شرط تامین شود.

دو: عدم پرداخت دستمزد کارگران، مشارکت آگاهانه در سرقت دسترنج نیروی کار کشور است. حقوق معوقه کلیه کارگران باید بدون هیچ بهانه ای پرداخت و خسارات ناشی از تاخیر آن جبران گردد.

سه: در نظام سرمایه داری، حداقل دستمزد حاصل واقعی ارزش کار کارگر نیست، هزینه بازتولید بخشی از نیروی کار اوست. در شرایطی که رانت خواران حکومتی میلیاردها تومان از دارایی های مردم را اختلاس می کنند و اقلیتی مفتخور از همه چیز برخوردار است، تعیین حداقل دستمزد زیر خط فقر، توهین به منزلت انسانی و تهدید حق حیات کارگران است. دستمزد باید منطبق با نرخ واقعی تورم، و هزینه متوسط یک خانوار، از سوی نمایندگان واقعی خود کارگران تعیین شود.

چهار: شرکت های پیمان کاری باید برچیده شده، قراردادهای موقت و سفید امضا ممنوع گردد و امنیت شغلی کارگران از طریق انعقاد قراردادهای مستقیم و دسته جمعی تامین شود. بیکاران باید تحت پوشش بیمه های بیکاری قرار گرفته و اخراج از کار متوقف شود.

پنج: حاکمیت سرکوبگر با غارت میلیاردها دلار ثروت های نفتی و بالا آوردن بدهی های کلان، به جان بیمه های اجتماعی افتاده و به جای پرداخت بدهی ها و اجرای تعهدات خود در شرایطی که گرانی بیداد می کند و هزینه های کمرشکن درمان عامل رانده شدن به زیر خط فقر است، راه تشدید محرومیت کارگران از دسترسی به خدمات بیمه های تامین اجتماعی را در پیش گرفته است. برخورداری از بیمه های تامین اجتماعی حق عموم مردم و کارگران و زحمتکشان کشور است، نه ماشین سود اقلیتی سوداگر و عرصه جولان مدیریتی امتحان پس داده های جنایتکارانه کهریزک. سازمان تامین اجتماعی باید در سراسر کشور از سوی نمایندگان واقعی تشکل های مستقل کارگری اداره شود.

شش: همه قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان باید لغو گردیده، برابری دستمزد زنان و مردان برای کار مساوی تامین گردد. پیوند جنبش کارگری و جنبش زنان مستلزم مقابله با بهره کشی بیرحمانه از کار زنان به عنوان محروم ترین و بی حق ترین بخش مزدبگیران و سازماندهی توده زنان کارگر است.

هفت: کار کودکان باید ممنوع شود و هر طرحی برای رسمیت دادن به کار کودکان چه به نام "اصلاحیه قانون کار" و چه غیر آن محکوم است. برخورداری کامل همه کودکان، صرف نظر از ملیت، نژاد، مذهب، جنسیت و مهاجرت از امکانات رفاهی، آموزشی، بهداشتی و خدماتی باید به عنوان یک الویت اساسی اجتماعی در همه عرصه ها به رسمیت شناخته شود.

هشت: حاکمیت فریادهای کارگران گرسنه معترضی را که ماههاست حقوق نگرفته اند با ضرب و شتم و برخورد امنیتی پاسخ می دهد، همچنین فعالین جنبش ملیت های تحت ستم، جنبش زنان، جوانان و دانشجویان، فعالین جنبش کارگری را نیز تحت پیگرد و سرکوب دائم قرار داده و با برپایی چوبه های دار برای قربانیان آسیب های اجتماعی در ملاعام، ارباب و وحشت پراکنی را به شیوه عادی حکومتگری تبدیل کرده است. ما خواهان لغو مجازات اعدام، آزادی بی قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و کارگران زندانی، و برچیده شدن بساط سرکوب و اختناق هستیم. ما ضمن حمایت از مبارزه جنبش های اعتراضی علیه رژیم سرمایه داری مذهبی حاکم، همه حامیان آزادی و عدالت اجتماعی را به همسویی گسترده مبارزاتی علیه اعدام، سرکوب و شکنجه فرامی خوانیم

نه: کارگران مهاجر بی حق ترین بخش نیروی کار را تشکیل می دهند که علاوه بر اشتغال به کارهای سخت و دستمزد ناچیز در معرض تعقیب و آزار و اخراج قرار می گیرند و ناتوانی حاکمیت در تامین اشتغال به شیوه نژادپرستانه به آنان منتسب می شود. اخراج کارگران مهاجر باید پایان یابد و مهاجرین و خانواده هایشان باید از حقوق و مزایای سایر کارگران برخوردار باشند.

ده: در شرایطی که بار اصلی گسترش بحران اقتصادی در اثر برچیده شدن یارانه ها و تشدید تحریم های اقتصادی ایران، بر دوش کارگران و زحمتکشان سنگینی می کند، برخورد با فعالین و سازمان گران اعتراضات کارگری شدت یافته است. راه مقابله با این تعرض رژیم ضد کارگری حاکم تشکیل کمیته و نهادهای حمایت از اسرای جنبش کارگری در داخل، و گسترش اتحاد عمل میان همه مدافعین جنبش کارگری در داخل و خارج، و جلب هر چه موثرتر همبستگی بین المللی با مبارزات کارگری است.

یازده: کارگران ایران نه تنها از حقوق کارگری که به عنوان اقلیت های ملی از حقوق بدیهی ملی خویش هم محرومند. جنبش کارگری متحد جنبش های ملی و خواهان رفع هر نوع ستم ملی و تبعیض از همه ملیت های ایران است و از مبارزات ملیت های ایران پشتیبانی می کند.

دوازده: تحریم اقتصادی پیش از نظام جمهوری اسلامی، زندگی اکثریت عظیم مردم و کارگران و زحمتکشان را نشانه گرفته و عملاً مجازات توده ای قربانیان دیکتاتوری حاکم است. تهدید به تجاوز نظامی و فضای جنگی، بهانه گسترش سرکوب مبارزات حق طلبانه جنبش های مختلف اعتراضی را فراهم می کند. ما مخالفت قاطع خود را با ماجراجویی ها هسته ای رژیم اسلامی از یک سو و با تحریم اقتصادی، تجاوز نظامی و هر نوع مداخله جویی و سلطه طلبی امپریالیستی از سوی دیگر، اعلام می داریم.

سیزده: مبارزات آزادیخواهانه در خاورمیانه اوج می گیرد و جنبش های کارگری در تونس، مصر و سایر کشورهای عربی از پی بیداری دنیای عرب گسترش می یابند. ما همبستگی خود را با مبارزات کارگران ترکیه؛ نفتگران و تشکل های کارگری عراق و مبارزات کارگری در خاورمیانه، مبارزات کارگری اوج یابنده در اروپا، جنبش خشم و تسخیر و همه مبارزات ضد سرمایه داری در سراسر جهان اعلام می کنیم و در مبارزه برای دنیایی عاری از بهره کشی و دیکتاتوری در کنار این مبارزان هستیم.

چهارده: اقدام مشترک در طرح مطالبات اساسی کارگران ایران به سنتی مثبت در جنبش کارگری ایران و به شکلی از همبستگی جبهه کار در برابر سرمایه تبدیل شده است. ما از همکاری همه تشکل های کارگری داخل کشور در طرح مطالبات مشترک کارگران ایران و همگامی و همکاری مشترک برای دستیابی به آنها حمایت می کنیم

پانزده: کارگران ایران در مبارزه علیه دیکتاتوری حاکم تنها نیستند و نباید تنها بمانند. ما خواهان جلب هر چه گسترده تر حمایت بین المللی از جنبش کارگری ایران توسط تشکل های مستقل و جنبش های کارگری و گسترش فعالیت ها و اقدامات موثر در این مسیر هستیم.

شانزده: ما خواهان پذیرش اول ماه مه به عنوان روز تعطیل رسمی و لغو هر گونه ممنوعیت و محدودیت در برگزاری مراسم این روز از سوی کارگران و زحمتکشان هستیم.

به باور ما طبقه کارگر ایران، که اکثریت عظیم توده کار و زحمت کشورمان را تشکیل میدهد، نیرویی است که بمدد تشکل و سازمانیابی صفوف خود، میتواند با سرنگونی فاشیسم مذهبی حاکم، نظام سرمایه داری را در نوردیده و چشم انداز سوسیالیستی رهایی و برابری را در برابر مردم آزاده کشورمان قرار دهد. ما نیروهای طرفدار بدیل سوسیالیستی، با تمام قوا از سازما نیابی کارگران ایران پشتیبانی کرده و تلاش میکنیم با همه توش و توان و امکانات خود به آنها یاری رسانیم.

زنده باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر
هر چه گسترده تر باد همبستگی بین المللی کارگران
سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

۶ آوریل ۲۰۱۲ برابر با ۱۸ فروردین ۱۳۹۱

اتحاد چپ ایرانیان در خارج از کشور

در صورت تمایل برای امضاء این بیانیه لطفاً با ای – میل آدرس اتحاد چپ

iranleftalliance@gmail.com

تماس گرفته و یا از طریق لینک زیر

<http://www.ipetitions.com/petition/etehadchapiranian>

امضاء خود را برای ما ارسال دارید.

*دور اول امضاها روز شنبه ۱۴ آوریل ۲۰۱۲ انتشار بیرونی خواهد یافت.